

प्रकरण २३.

धातू आणि अधातू

मूलद्रव्यांचे वर्गीकरण धातू, अधातू तसेच धातुसदृश मूलद्रव्ये असे केले जाते.

धातू (Metals)	अधातू (Non Metals)	धातुसदृश (Metalloids)
<p>ज्या मूलद्रव्यांचे अभिक्रियेदरम्यान अणू इलेक्ट्रॉन गमविल्यामुळे धन आयन निर्माण करतात, त्यांना धातू म्हणतात. उदा. लोखंड, तांबे, सोने, चांदी, अऱ्युमिनिअम, पारा इत्यादी घासल्यानंतर येणारी चकाकी, विजेची सुवाहकता, उच्च घनता ही धातूंची काही वैशिष्ट्ये आहेत.</p>	<p>ज्या मूलद्रव्यांचे अभिक्रियेदरम्यान अणू इलेक्ट्रॉन कमावल्यामुळे ऋण आयन निर्माण करतात, त्यांना अधातू म्हणतात. उदा. ऑक्सिसजन, हायड्रोजन, नायट्रोजन, क्लोरीन, ब्रोमीन, आयोडीन, सल्फर, कार्बन, फॉस्फरस, बोरॉन, सिलिकॉन इत्यादी अधातून विजेचे दुर्वाहक असतात व त्याची घनता धातूंपेक्षा खूपच कमी असते.</p>	<p>ही मूलद्रव्ये धातू तसेच अधातूंचे गुणधर्म दर्शवितात. उदा. आर्सेनिक, सेलेनियम, अॅटमनी, जर्मेनिअम, सिलिकॉन सध्या १२० पेक्षाही अधिक मूलद्रव्ये ज्ञात आहेत. त्यापैकी ९२ मूलद्रव्ये निसर्गात सापडतात. तर इतर प्रयोगशाळेत तयार करण्यात आली आहेत. निसर्गातील ९२ मूलद्रव्यांपैकी ७० मूलद्रव्ये धातू आहेत. तर २२ मूलद्रव्ये अधातू आहेत.</p>

➤ धातूंचे भौतिक गुणधर्म :-

१. सर्वसामान्य तापमानाला स्थायूरूप असतात.
२. अपवाद पारा आणि गॅलिअम द्रवरूप अवरथेत असतात.
३. शुद्ध स्वरूपात धातूना तेज असते. घासल्याने त्यावरुन प्रकाशाचे परावर्तन होते.
४. वर्धनीयता या गुणधर्मामुळे धातूचे पातळ पत्र्यात रूपांतर होते. सर्व धातू हे वर्धनीय असतात. उदा. सोने, चांदी
५. तन्यता या गुणधर्मामध्ये बारीक तारेत रूपांतर करता येते. सोने, चांदी, टंगस्टन हे सर्वोत्तम तंतूक्षम धातू आहेत.
६. बहुतेक धातू हे ठिसूळ नसतात तर ते कठीण असतात. अपवाद जस्त ते सामान्य तापमानाला ठिसूळ असते. मात्र 900°C ते 950°C दरम्यान तंतूक्षम व वर्धनीय असते. Na, K, Pb इतके मृदू असतात की चाकूने कापता येतात.
७. धातू हे उष्णतेचे सुवाहक असतात. चांदी, तांबे, अऱ्युमिनिअम हे उष्णतेचे सर्वोत्तम सुवाहक आहेत. पारा – शिसे हे सर्वात कमी उष्णता वाहक आहेत.
८. धातू हे विजेचे सुवाहक असतात. तांब्यापासून तारा बनवतात. तारांवर PVC (Polyvinyl Chloride) चे आवरण असते. अपवाद – शिसे. शिसे हा एकमेव धातू आहे जो उष्णता आणि वीज यांचे वहन घडवून आणत नाही.
९. धातूंचा द्रवणांक आणि उत्कलनांक सहसा उच्च असतो. टंगस्टन या धातूचा सर्वोच्च द्रवणांक आहे. तर सोडीयम आणि पोटेशिअमचा सर्वात कमी द्रवणांक आहे.

➤ अधातूंचे भौतिक गुणधर्म :-

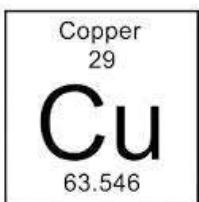
१. अधातू हे सर्वसामान्य तापमानाला सामान्यतः स्थायू, द्रव किंवा वायू अवरथेत असतात.
२. स्थायू रूप – ११ अधातू – H_2 , N_2 , O_2 इत्यादी
३. वायू रूप – १० अधातू – C, S, P Si इत्यादी
४. द्रव रूप – १ अधातू - ब्रोमिन
५. अधातूना चकाकी नसते. काही धातू रंगहीन तर काहीना विविध रंगहीन तर काहीना विविध रंग असतात.
६. अधातूना घनता कमी असते. तर अधातू तंतूक्षम नसतात. तसेच ते वर्धनीय नसतात.
७. अधातू विजेचे दुर्वाहक असतात. अपवाद - ग्रॅफाईट व गॅस कार्बन. ग्रॅफाईट विजेचा उत्तम सुवाहक आहे.

८. अधातूना कठीणपणा नसतो. अपवाद – हिरा स्वरूपातील कार्बन. हिरा सर्वात कठीण पदार्थ असून द्रवणांक व उत्कलनांक उच्च असतो.
९. अधातू कोणत्याही द्रावकात रासायनिक अभिक्रिया न घडता विरघळू शकतात व त्यांचे द्रावण तयार होते. द्रावणांचे बाष्पीभवन करून विरघळलेला अधातू पुन्हा मिळवता येतो.

महत्वाचे धातू

१. तांबे (Copper)

- संज्ञा : Cu
- अणुअंक : २९
- इलेक्ट्रॉन संरूपण : (२, ८, ८, ६)
- संयुजा : २
- आढळ : निसर्गात तांबे मुक्त रिथतीत तसेच संयुक्त रिथतीत सापडते. संयुक्त रिथतीत तांबे, सल्फाइड, कार्बोनेट तसेच ऑक्साइडच्या स्वरूपात सापडते. तांबे उत्कृष्ट धातू आहे. मानवी इतिहासात आदिमानवाने सर्वप्रथम तांब्याचा उपयोग केला.
- निष्कर्षण : कॉपर पायराईट या धातुक्यापासून तांब्याचे निष्कर्षण केले जाते.
- **तांब्याची संयुगे :** (१) कॉपर पायराईट किंवा कॅल्फोपायराईट
 (२) कयुप्राईट (३) कॉपर ग्लान्स किंवा कॅल्फोसाइट
- **तांब्याचे भौतिक गुणधर्म :** तांबे लाल रंगाचे असून उष्णता तसेच विजेचे सुवाहक आहे.
- **तांब्याचे उपयोग :** विद्युत वाहक तार तसेच विजेच्या उपकरणात होतो. विद्युत विलेपनात उपयोग. चलनाचे नाणे, भांडी शोभेच्या वस्तू, मिश्र धातू बनविण्यासाठी. शरीरात तांब्याचे प्रमाण अधिक झाल्यास विल्सन रोग होतो.

तांब्याची संमिश्रे				
क्र.	नाव	घटक	वैशिष्ट्ये	उपयोग
१.	पितळ	६० ते ९०% तांबे ४० ते ९०% जस्त	गंजरोधक, कठीण, सहजगत्या ओतकाम करता येते.	धातूची भांडी, पाईप, काडतुसाचे साचे व संधननी नलिका तयार करण्यासाठी
२.	ब्रॉञ्ज	८० ते ९०% तांबे ९९ ते ९०% कथिल	गंजरोधक व कठीण आणि गोठताना प्रसरण पावते.	नाणी, पुतळे, पदके, भांडी तयार करण्यासाठी तसेच बेअरिंग व जहाजांच्या बांधणीत
३.	जर्मन सिल्हर	५०% तांबे २५% जस्त २५% निकेल	उच्च प्रतीचे विद्युत रोधक	विद्युत शेगडया व विविध प्रकारचे विद्युत रोधक तयार करण्यासाठी
४.	बेल मेटल	७८% तांबे २२% कथिल	नाद जनकता	घंटा व तासाच्या थाळ्या बनविण्यासाठी
५.	गन मेटल	८८% तांबे १०% कथिल २% जस्त	गंज रोधक असते.	बंदुकीच्या नळ्या व बॉयलरचे सुटे भाग बनविण्यासाठी
६.	अॅल्युमिनिअम ब्रॉञ्ज	तांबे व ॲल्यूमिनिअम

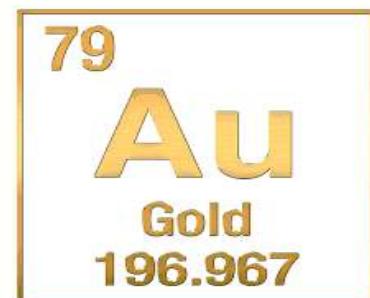
२. चांदी (Silver)

- संज्ञा : Ag
- अणुअंक : ४७
- अणुभारांक : १०७,३७
- इलेक्ट्रॉन संरूपण : (२,८,१८,१८,१)
- संयुजा : १
- धातुके : १) सिल्वर ग्लान्स किंवा अर्जेटाइट २) हॉर्न सिल्वर
- आढळ : निसर्गात चांदी मुक्त तसेच संयुक्त अवस्थेत सापडते.
- उपयोग : १) दागिने २) उच्च दर्जाचा विद्युत वाहक
- सिल्वर नायट्रेट साठविण्यासाठी अंबर रंगाच्या बाटल्या वापरतात.
- उपयोग : अ) नाक, कान आणि डोळे यांच्यासाठी रोगाणुरोधक
ब) विद्युत विलेपनासाठी
क) छायाचित्रणात
ड) पुसली न जाणारी शाई तयार करण्यासाठी
इ) प्रयोग शाळेत अभिकारक म्हणून वापरतात

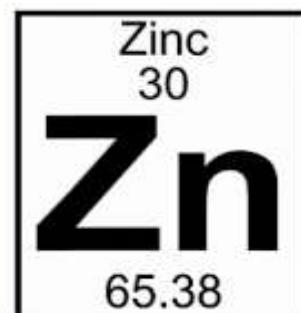
३. सोने (Gold)

- संज्ञा : Au
- अणुअंक : ७९
- अणुभारांक : १०७,३७
- इलेक्ट्रॉन संरूपण : (२,८,१८,३२,१)
- संयुजा : १
- आढळ : निसर्गात सोने मुक्त स्थितीत किंवा संयुक्त स्थितीत सापडते. दक्षिण आफ्रिका, अमेरिका, कॅनडा, ऑस्ट्रेलिया या देशांमध्ये मोठया प्रमाणात सोने सापडते. भारतात २% सोने सापडते.
- निष्कर्ष : सोन्याचे निष्कर्षण मुख्यतः सिल्वेनाइट व कैलावेराइट या धातुकापासून होते.
- **भौतिक गुणधर्म** : वर्धनीयता तन्यता दर्शविणारा पिवळा रंगाचा धातु. सोन्याची सर्वात लांब तार निघते. सोन्याचा द्रवणांक १०६३. उत्कनांक २६०० तर घनता १९.३ असते. सोने अधिक कठोर करण्यासाठी त्यात तांबे मिसळतात. सर्वात शुद्ध सोने २४ कॅरेट असते.

४. जस्त (Zinc)

- संज्ञा : Zn
- अणुअंक : ३०
- अणुभारांक : ६५,४
- इलेक्ट्रॉन संरूपण : (२,८,१८,२)
- संयुजा : २
- प्राचीन काळी जस्ताला यशदा म्हणत असत.
- धातुके : कॅल्मिन, झिंक ब्लेड, झिंकाइट इ.

• जस्ताचे निष्कर्षण :

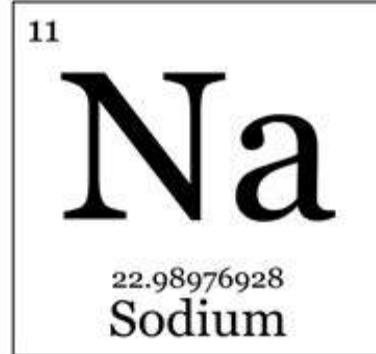
- १) क्षपण पद्धती
- २) विद्युत अपघटन पद्धती
- ३) 900°C ते 950°C वर्धनीय तंतूक्षम
- ४) 2000°C पेक्षा अधिक ठिसूळ
- ५) द्रावणांक (M.P.) – 419.8°C
- ६) उत्कलन बिंदू (B.P.) – -930°C आहे.

• उपयोग :

१. लोखंड व पोलाद गंजू नये म्हणून त्याच्यावर लेप देण्यासाठी (Galvanizing) प्रामुख्याने जस्ताचा उपयोग केला जातो.
२. डॅनिअलचा विद्युत घट, लेकलांशेचा विद्युत घट आणि कोरडा विद्युत घट. या घटांमध्ये जस्ताचा इलेक्ट्रॉड म्हणून उपयोग करतात. प्रयोग शाळेत हायड्रोजन वायू तयार करण्यासाठी दाणेदार जस्ताचा उपयोग करतात.
३. जस्ताचा क्षपण म्हणून उपयोग होतो.
४. पितळ (जस्त आणि तांबे), जर्मन सिल्वर (जस्त, तांबे आणि निकेल) इ. संमिश्रे तयार करण्यासाठी
५. चांदी आणि सोने यांच्या निष्कर्षण प्रक्रियेत जस्त वापरतात.

५. सोडिअम

- संज्ञा : Na
- अणुअंक : ११
- अणुभारांक : २३
- इलेक्ट्रॉन संरूपण : (२, ८, १)
- संयुजा : १
- आढळ : सोडिअम अत्यंत क्रियाशील मूलद्रव्य असल्याने तो मुक्त अवस्थेत सापडत नाही. सोडिअम हे क्लोराईड, सल्फेट, नायट्रेट इ. संयुगाच्या स्वरूपात आढळतो.
- निष्कर्षण : सोडिअमच्या निष्कर्षणासाठी कास्टनर पद्धत वापरतात. या पद्धतीत NaOH चे विद्युत अपघटन केले जाते.
- सोडिअमचे भौतिक गुणधर्म : सोडिअम हा अत्यंत मऊ स्थायू असून चाकूने कापला जातो. चांदीसारखा शुभ्र असतो. सोडिअम विद्युत सुवाहक आहे.
- **सोडिअमचे उपयोग :**
 १. विविध अभिक्रिया कारकांमध्ये क्षपणक म्हणून उपयोग होतो.
 २. सोडिअम लेड या मिश्र धातूचा उपयोग Anti Knocking Agent म्हणून करतात.
 ३. द्रव सोडिअमचा उपयोग रिएक्टरमध्ये Cooling Agent म्हणून होतो.

सोडिअमची संयुगे		
संयुगे	Formula	उपयोग
१. सोडिअम क्लोराईड (कॉमन सॉल्ट)	NaCl	मानवी आहारात मिठाला अनन्य साधारण महत्त्व आहे.
२. सोडिअम हायड्रॉक्साइड (कॉस्टीक सोडा)	NaOH	पेट्रोलियम पदार्थाच्या सुधीकरणासाठी साबण उद्योगात व कागद उद्योगात उपयोग होतो.

सोडिअमची संयुगे		
संयुगे	Formula	उपयोग
३. सोडिअम कार्बोनेट (धुण्याचा सोडा)	$\text{Na}_2\text{CO}_3 \cdot 9\text{H}_2\text{O}$	खाच्या पाण्याचे खारेपण जाण्यासाठी उपयुक्त. अपमार्जकाचे गुणधर्म असतात.
४. सोडिअम बायकार्बोनेट (खाण्याचा सोडा)	NaH CO_3	पोटातील आम्लता कमी करणे. बेर्कींग पावडर बनविणे.
५. सोडिअम बायोसल्फेट	$\text{Na}_2\text{S}_2\text{O}_3 \cdot 5\text{H}_2\text{O}$	सोने व चांदीच्या निष्कर्षणात फोटोग्राफीमध्ये निगेटिव व पॉझिटिवच्या स्थिरीकरणासाठी

६. लोखंड

- संज्ञा : Fe
- लॅटिन : Ferrum
- अणुअंक : २६
- अणुभारांक : ५५.८४
- इलेक्ट्रॉन संरूपण : (२, ८, १४, २)
- संयुजा : २ किंवा ४
- उल्कांमध्ये हा धातू सापडल्यामुळे प्राचीन लोक धातूला स्वर्गातील धातू म्हणून मानत असत.
- धातूके : मॅग्नेटाईट फेरोसोफेरिक ऑक्साइड, हेमेटाईट, लिमोनाईट, आर्यनपायराईट आणि कॉपर पायरायटस
- झोतभट्टीमध्ये (Blast Furnace) क्षणण पद्धतीने धातुकापासून लोखंड निष्कर्षण करतात.
- इ.स. १३५० मध्ये जर्मनीमध्ये झोत भट्टीचा प्रथमच उपयोग करण्यात आला.

लोखंडाचे प्रकार :-

१. ओतीव लोखंड (बीड) (Cast Iron) (Pig Iron) :

- लोखंडाचे अशुद्ध स्वरूप
- त्यामध्ये कार्बन, फॉस्फरस, सिलिकॉन सल्फर या अशुद्धी असतात.
- झोतभट्टीतून मिळालेले वितळलेले लोह किंवा थंड केलेले स्थायुरूप लोखंड म्हणजेच बीड किंवा ओतीव लोखंड
- कार्बनच्या अशुद्धतेमुळे कडक ठिसूळ

२. घडीव लोखंड (Wrought Iron) (Soft Iron) :

- लोखंडाचे शुद्ध स्वरूप
- ०.५% पेक्षा कमी अशुद्धी कार्बनचे प्रमाण (०% - ०.२५%)
- हे लोखंड ओतीव लोखंडाचे शुद्धीकरण करून मिळवतात. या क्रियेला Pudding म्हणतात.
- हे लोखंड मऊ, तन्य, वर्धनीय असून त्याचे वेल्डिंग करतात.
- उपयोग : ज्या वस्तूवर एकदम ताण येतो. त्या वस्तू बनविण्यासाठी उदा. चैन, बोल्ट्स, वायर, विद्युत चूंबक बनवण्यासाठी

संमिश्र पोलाद

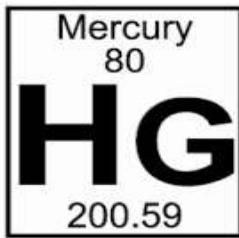
पोलाद प्रकार	घटक	वैशिष्ट्ये	उपयोग
१. स्टेनलेस स्टील	७३% लोह, १८% क्रोमिअम १% कार्बन, ८% निकेल	गंजत नाही	तीक्ष्ण हत्यारे, भांडी, अवजारे, वाहनांचे सुटे भाग, दुध डेअरीतील यंत्रे यासाठी

संमिश्र पोलाद

पोलाद प्रकार	घटक	वैशिष्ट्ये	उपयोग
२. टंगस्टन स्टील	१४% लोह ५% टंगस्टन	अति कठीण असते	कठीण वस्तू धारदार बनविता येते. जलद कापण्याच्या हत्यारांसाठी
३. मँगनीज स्टील	लोह व लक्षणीय प्रमाणात मँगनीज	अत्यंत टणक	खडकांना छिढ्रे पाडण्याच्या हत्यारांसाठी
४. क्रोम स्टील	लोह व लक्षणीय प्रमाणात क्रोमिअम	कठीण व टणक	बॉल बेअरिंग, रोलर्स, बेअरिंग यंत्रे, स्वयंचलित वाहनांचे सुटे भाग ह्यासाठी

७. पारा

- लॅटीन नाव : Hydragyrum
- संज्ञा : Hg
- अणुअंक : ८०
- अणुभारांक : २००.६
- इलेक्ट्रॉन संरूपण : (२,८,१८,३२,८,२)
- संयुजा : १ किंवा २
- या धातुला ऑरिस्टॉटलने किंवा सिल्फर असे म्हटले.
- धातुके : सिन्नाबार (Hgs) , मरक्युरीक सल्फाइड
- गुणधर्म :
 - १) द्रवरूप धातू
 - ३) घनता : १३.६ g/Cm³
- उत्कलन बिंदू (B.P.) – ३५७°C
- गोठण बिंदू (F.P.) – ३९°C
- पाच्याची वाफ विषारी असते.

- २) रुपेरी पांढरा
- ४) विद्युत व उष्णता यांचा सुसंवाहक आहे.

- १. हवा दाबमापी आणि तापमापीमध्ये पाच्याचा उपयोग करतात.
- २. पाच्याच्या बाष्पीदीपात त्याचा उपयोग करतात.
- ३. पाच्याच्या काही संयुजांचा उपयोग औषधांमध्ये करतात. (मकरध्वज औषध)

८. मँग्नेशिअम

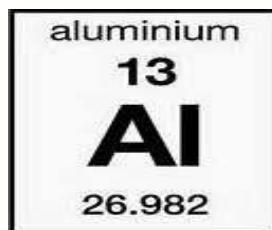
- संज्ञा : Mg
- अणुअंक : १२
- अणुभारांक : २४.३
- इलेक्ट्रॉन संरूपण : (२,८,२)
- संयुजा : २
- आढळ : धबधबे पाण्याचे प्रवाह यात मँग्नेशिअम सल्फेटच्या रूपात मँग्नेशिअम सापडते. तर मँग्नेशिअम क्लोराइडच्या रूपात समुद्राच्या पाण्यात मँग्नेशिअम सापडते. वनस्पतीच्या पानांमध्ये असणाऱ्या हरितलवकांमध्ये Mg असते. हा मुक्त स्थितीत आढळत नाही.

- निष्कर्षण :** मँगनेशिअम धातूचे निष्कर्षण कार्नालाइट (KCl , $MgCl$, H_2O) या धातुकापासून होते.
- भौतिक गुणधर्म :** मँगनेशिअम दिसायला चांदीसारखा आहे. यापासून तार पत्रा तयार करता येतो.
- उत्कलन बिंदू (B.P.) – 990.9°C द्रवणांक (M.P.) – 645°C
- मँगनेशिअमचा उपयोग :**
 - फोटोग्राफी तसेच शोभेच्या दारुमध्ये उपयोग होतो.
 - Flash light ribbon बनविण्यासाठी नायट्रोजन गॅस बल्बमध्ये मँगनेशिअमची तार वापरतात.
 - धातूच्या निष्कर्षणात मँगनेशिअमचा क्षपणक म्हणून उपयोग होतो.

८. अँल्युमिनिअम

- संज्ञा : Al
- अणुअंक : १३
- अणुभारांक : २६.९८
- इलेक्ट्रॉन संरूपण : (२,८,३)
- संयुजा : ३
- आढळ :** निसर्गामध्ये अँल्युमिनिअम मुक्त अवस्थेत आढळत नाही. परंतु त्यांची संयुगे बॉक्साइट, डायस्पोर, फेलस्पार केओलिन क्रायोलाइट मोठ्या प्रमाणात आढळतात. पृथ्वीवर सर्वाधिक सापडणारा धातू Al आहे.
- भूकवचात 7.3% आढळतो.
- Al हे ऑक्सिजन व सिलिकॉन नंतर पृथ्वीवर सर्वाधिक प्रमाणात सापडणारे Al तिसरे मूलद्रव्य आहे.
- निष्कर्षण :** बॉक्साइटचे रासायनिक नाव हायड्रेटेड अँल्युमिनिअम आहे. त्याचे विद्युत अपघटन करून Al प्राप्त करतात. बॉक्साइटच्या शुद्धीकरणाच्या पद्धतीलाच बेयरची पद्धती म्हणतात.
- भौतिक गुणधर्म :** चकाकणारा धातू आहे. Al चा द्रवणांक 695.7°C तसेच उत्कलनांक 2200°C असतो. Al उष्णता व विजेचा सुवाहक आहे.
- अँल्युमिनिअमचे उपयोग :**
 - Al च्या मिश्रधातूपासून वाहनांचे सुटे भाग, विमानाचे भाग तयार करतात.
 - घरातील भांडी तयार करतात. विजगाहक तार बनविण्यासाठी वापर.
 - Aluminium Foil Paper मिठाई, चॉकलेट, खाद्यपदार्थ पॅकिंगसाठी वापरतात.
 - क्षणदीप्ती छायाचित्रणात त्याचा उपयोग होतो.

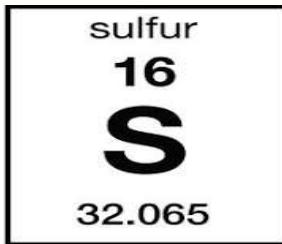
अँल्युमिनिअमची संमिश्रे

प्रकार	घटक	वेशिष्ट्ये	उपयोग
१. डयुरेल्युमिन	७५% Al ४% Cu १% Mg & Mn	वजनाला हलके व मजबूत आघात रोधक, वर्धनीय, वजन पेलण्याचे सामर्थ्य	हवाई वाहने, मोटारी, स्वयंपाकाची भांडी, साचे, भुयारी आगगाडी इ. साठी
२. मँगनेलिअम	९०% Al १०% Mg	वजनाला हलके, मजबूत व गंज रोधक	शास्त्रीय तराजूच्या दांडयांत घरगुती उपकरणे, हवाई वाहने
३. अँल्युमिनिअम ब्रॉञ्ज	८८ ते ९६% Cu २.३ ते १०.५% Al अल्प प्रमाणात लोखंड व कथील	उच्च प्रतीची तन्यता, कठीणपणा, आघात रोधकता असून रसायने व समुद्राचे पाणी यांचा परिणाम नाही.	रंग व शाईमध्ये तसेच वर्णकामध्ये
४. अल्युमिनिअम संमिश्र	मुख्य घटक Al निकेल व कार्बन मोनोक्साईड	चुंबकीय गुणधर्म असतो.	उत्तम टिकाऊ चुंबक तयार करण्यासाठी

महत्त्वाचे अधातू

१. गंधक (Sulphur)

- संज्ञा : S
- रेणूसूत्र : S_8
- अणुअंक : १६
- अणुभारांक : ३२
- इलेक्ट्रॉन संरूपण : (२, ८, ६)
- संयुजा : २

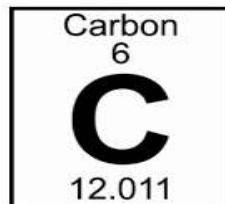

- गंधक हा अधातू ठिसूळ व पिवळ्या रंगाचा स्थायूपदार्थ आहे. गंधक पाण्यात विरघळत नाही. गंधक हे बॅंझीन CO_2 मध्ये विरघळते, विजेचे दुर्वाहक आहे.
 - जेव्हा दोन किंवा अधिक स्फटिक रूपात आढळते. त्या गुणधर्माला अपरुपता म्हणतात. समचतुर्भुजाकृती गंधक गंधक ९५.४°C ते १२०°C या तापमानावर स्थिर असते. चिंती गंधक थंड केल्यावर समचतुर्भुजाकृती गंधक मिळते.
 - गंधकाचे संप्लवन होऊन 'गंधक पुण्य' मिळते.
 - गंधकाला मालिका बंधन करता येते. S-S असा मजबूत सहसंयुज बंध निर्माण होतात. यातून S_8 रेणू मिळतो जो राणीच्या मुकुटासारखा दिसतो.
- आढळ :**
 - प्राणी आणि वनस्पतीतून मिळणाऱ्या काही पदार्थातही गंधक आढळते. उदा. अंडी, लसूण, कांदा
 - गंधक निष्कर्षणासाठी फ्राश पध्दती वापरतात.
 - उपयोग :**
 - H_2SO_4 , C_2S , SO_2 च्या उत्पादनात उपयोग
 - बंदुकीची दारू हे गंधक, लोणारी कोळसा व पोटॅशियम नायट्रोटचे मिश्रण असते. तसेच गंधक, फटाक्याची दारू मध्ये वापरतात.
 - फळझाडे, द्राक्षवृक्षांवर बुरशीनाशक म्हणून गंधक फवारतात.
 - जखमांवरील मलम (Ointment) बनविण्यासाठी वापर
 - रबराचे व्हल्कनायझेशनासाठी गंधक वापरतात.
 - हायड्रोजन आवर्तसारणीत पहिल्या स्थानात आहे. पृथ्वीवर सापडणारे ९ व्या क्रमांकाचे मूलद्रव्य आहे. हायड्रोजनच्या केंद्रकात न्युट्रॉन नसतो. हायड्रोजनला भविष्यातील इंधन म्हणतात. हायड्रोजनचा शोध हेन्री फेवेंडिशने लावला.
 - हायड्रोजन सल्फाइड (H_2S) :**
 - हायड्रोजन सल्फाइड वायू तयार करण्यासाठी किपच्या उपकरणाचा (Kipp's Apparatus) उपयोग करतात.
 - संज्ञा : H_2S
 - H_2S हा रंगहीन असून त्याला नकोसा वाटणारा, सडक्या अंडयासारखा वास येतो. तो हवेपेक्षा जड असून पाण्यात अल्प प्रमाणात द्रावणीय आहे.
 - सल्फर डाय ऑक्साइड (H_2S) / सल्फर ट्राय ऑक्साइड (SO_3) :** याचा उपयोग सल्फ्युरिक औसिडच्या उत्पादनासाठी होतो. सल्फ्युरिक औसिडला (H_2SO_4) रसायनांचा राजा म्हणतात.

- सल्फ्युरिक ऑसिडचे उपयोग (H_2SO_4) :
 - अमोनिअम सल्फेट, सुपर फॉस्फेट यासारख्या खतांच्या उत्पादनात
 - रंग, प्लॉस्टिक, रेयॉन इ. उत्पादनात
 - कागद आणि कापड उद्योगात
 - विद्युत संचायकात (Lead Accumulator)
 - प्रयोगशाळेत अभिकारक म्हणून
 - सल्फेट क्षार, हायड्रोक्लोरिक ऑसिड, नायट्रीक ऑसिड इ. निर्मितीमध्ये
 - पेट्रोलियमच्या शुद्धीकरणात असंतृप्त संयुगे वेगळी करण्यासाठी

२. कार्बन

- संज्ञा : C
- अणुअंक : 6
- इलेक्ट्रॉन संरूपण : (२,४)
- संयुजा : ४

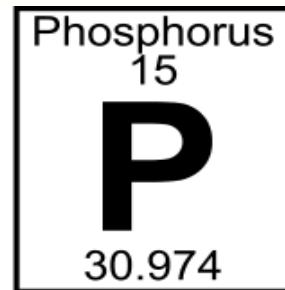

कार्बन	
स्फटिक रूपे	अस्फटिक रूपे
१) हिरा	१) लोणारी कोळसा
२) ग्रॅफाइट	२) काजळी, कोक

- आढळ :** कार्बन निसर्गात मुक्त अवस्थेत आढळतो. तसेच संयुक्त स्थितीतही सापडते. मुक्त अवस्थेत हिरा, ग्रॅफाइट, कोळशाच्या स्वरूपात सापडतो. तर संयुक्त स्वरूपात कार्बोनेट CO_2 , प्रोटीन इ. च्या स्वरूपात, कार्बनला वैशिक मूलद्रव्य (Universal element) म्हणतात. एकटया कार्बनचे ५ लाख संयुगे आहे व इतर मुलद्रव्यांचे ५० हजार आहे.
- हिरा :** हिरा हे कार्बनचे सर्वात शुद्ध रूप होय. तो पारदर्शक असून सर्वात कठीण नैसर्गिक पदार्थ आहे. त्याचा अपवर्तनांक (२.४२) सर्वात जास्त आहे. त्याची घनता 3.15 g/cm^3 आहे. द्रवणांक 3930 अंश सेल्सिअस पेक्षा जास्त आहे.
- उपयोग :**
 - हिच्याचा रत्न म्हणून उपयोग होतो.
 - ओढून तारा तयार करण्यासाठी
 - काळ्या अशुद्ध हिच्याचा उपयोग कापण्याची हत्यारे आणि कठीण पदार्थ घासण्यासाठी
- ग्रॅफाइट :** ग्रॅफाइट हा धातूसारखी चकाकी असलेला गडद करडया रंगाचा स्थायू पदार्थ आहे. तो अपारदर्शक आहे. मज असून थरांनी बनलेला असतो. घनता 2.25 g/cm^3 आहे. कागदावर ओढल्यास त्याच्या काळ्या खुणा उमटतात. ग्रॅफाइट अंधातू असूनही विद्युत सुसंवाहक आहे.
- उपयोग :**
 - शिसपेन्सिल तयार करण्यासाठी
 - उच्च तापमानाला वंगण म्हणून
 - रंगामध्ये रंग द्रव्य म्हणून
 - अणु भट्टीमध्ये युरेनिअमचे रुळ साठविण्यासाठी

३. फॉस्फरस (Phosphorus)

- संज्ञा : P
- अणुअंक : १५
- रेणुसूत्र : P_8
- अणुभार : ३१
- इलेक्ट्रॉन संरूपण : (२, ८, ५)
- संयुजा : ३ आणि ५
- फॉस्फरसचा शोध १६७४ मध्ये जर्मन शास्त्रज्ञ ब्रॅड ने लावला.

- **फॉस्फरसची खनिजे :**

१. पिवळा फॉस्फरस अंधारात चकाकतो.
२. हवेत उघडा राहिल्यास पेट घेतो. (ज्वलनांक ३०°C) त्यामुळे तो पाण्याखाली ठेवतात.
३. उष्णतेने पिवळ्या फॉस्फरसची वाफ होऊन तिचे सावकाश ऑक्सिडीकरण होते आणि शीत ज्योत दिसते. या ज्योतीत आगकाढी धरल्यास पेट घेत नाही.
४. शुद्ध फॉस्फरसचा रंग पांढरा असतो, तर अशुद्ध फॉस्फरसचा रंग पिवळा असतो.
५. पिवळा फॉस्फरसचा पाण्यातील विलय बिंदू ४४°C इतका असतो.

- **उपयोग :**

- १) आगकाढी उद्योगात
- २) फॉस्फर ब्रॉन्झ हे संमिश्र तयार करण्यासाठी
- ३) स्मोक बॉम्ब, शोभेचे दारुकाम इ. च्या उत्पादनात
- ४) उंदरांसाठी विष म्हणून उपयोगी पडणारे झिंक फॉस्फाईड तयार करण्यासाठी
- ५) फॉस्फरस ट्रायक्लोराईड आणि फॉस्फरस पैंटा क्लोराईड तयार करण्यासाठी

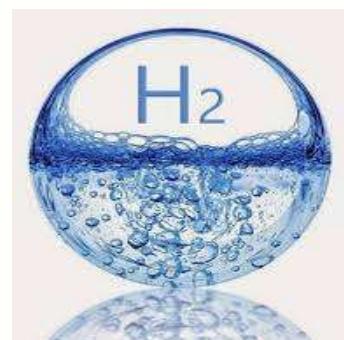
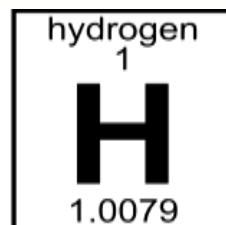
- **फॉस्फरस पैंटाओक्साईड (P_2O_5) :**

- **उपयोग :**

- १) निर्जलक पदार्थ म्हणून उपयोग करतात.
- २) वायू कोरडे करण्यासाठी
- ३) फॉस्फोरिक अॅसिड तयार करण्यासाठी

४. हायझोजन

- संज्ञा : H
- अणुअंक : १
- इलेक्ट्रॉन संरूपण : (१)
- संयुजा : १
- हेन्री कॅहेंडीश यांनी १७६६ मध्ये या वायूचा शोध लावला.
- हा वायू सर्व मूलद्रव्यात हलका आहे. म्हणून हा वायू फुग्यांमध्ये शास्त्रीय उपकरणाद्वारे भरून अभ्यासासाठी हे फुगे अवकाशात तरंगत ठेवले जातात.
- सूर्यावरील वातावरणात प्रामुख्याने हा वायू आढळतो.
- ज्वालामुखीतून जे वायू बाहेर पडतात. त्यात हायझोजन मुक्तावस्थेत आढळतो.

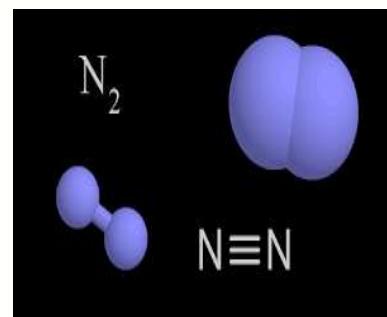
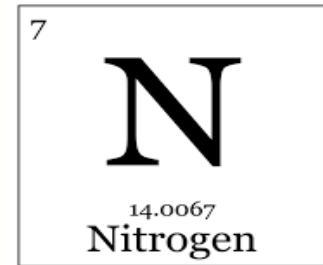
- पाण्यामध्ये हायड्रोजनचे वजनी प्रमाण ११% असते.
- कार्बन व हायड्रोजन यांची संयुगे 'हायड्रोकार्बन्स' या नावाने ओळखली जातात.
- उपयोग :**
 - कोलर्गेस, वॉटरगेस व प्रोड्युसर गेस यांसारख्या वायुरूप इंधनाच घटक असतो.
 - खाद्यतेल, तुपासारखे पदार्थ घटट करण्यासाठी या वायूचा वापर करतात.
 - धातुंच्या आँक्साइडपासून धातू मिळविण्यासाठी हायड्रोजन क्षणिक म्हणून वापरतात.
 - आॅक्सिहायड्रोजन ज्योतीचा उपयोग धातुंचे पत्रे कापण्यासाठी होतो.

५. नायट्रोजन

- संज्ञा : N
- अणुअंक : ७
- डॅनिअल रुदरफोर्ड (१९७२) याने सर्वप्रथम हवेतून नायट्रोजन वायू वेगळा केला.
- हवेतील प्रमुख घटक म्हणजे नायट्रोजन. याचे हवेतील आकारमान सुमारे ७८% आहे.
- प्राणी व वनस्पती यांच्या वाढीसाठी नायट्रोजनची आवश्यकता असते.
- निसर्गात जो नायट्रोजन आढळतो तो प्रामुख्याने सोडिअम नायट्रेट (चिली सॉल्ट पिटर) आणि पोटॅशिअम नायट्रेट (नायटर) या रूपांमध्ये आढळतो.
- उपयोग :**
 - विद्युत दिव्यांमध्ये तंतूचे आॅक्सिडीकरण होऊ नये म्हणून त्यामध्ये नायट्रोजन व आॅरगॉन यांचे मिश्रण वापरतात.
 - अमोनिया, नायट्रीक अॅसिड आणि खेते तयार करण्यासाठी
 - उच्च तापमानाच्या तापमापीमध्ये याचा उपयोग करतात.
 - पोलाद कठीण करण्याच्या प्रक्रियेमध्ये नायट्रोजन वापरतात.

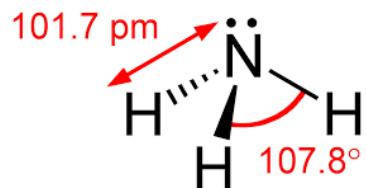
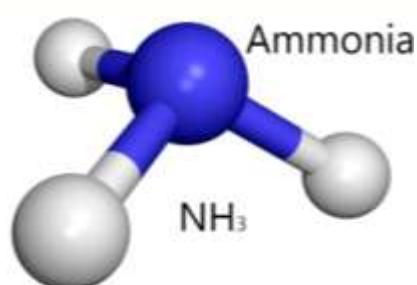
वातावरणातील नायट्रोजनचे नायट्रोजनच्या संयुगात रूपांतर होण्याच्या क्रियेला नायट्रोजनचे स्थिरीकरण म्हणतात.

नायट्रोजनच्या परिभ्रमणाला नायट्रोजनचे चक्र म्हणतात.

६. अमोनिया

- संज्ञा : NH₃
- जोसेफ प्रिस्टले (१७७४) यांनी हा वायू तयार केला.
- नायट्रोजन आणि हायड्रोजन यांच्यापासून कृत्रिमरित्या मोठया प्रमाणावर अमोनिया वायू तयार करण्याची पद्धतीला 'हेबर पद्धत' असे म्हणतात.
- हेबर यांना १९१८ रोजी नोबेल पारितोषिक मिळाले.
- उपयोग :**
 - धुण्याचा सोडा, सोडिअम बायकार्बोनेट, नायट्रीक अॅसिड इ. च्या उत्पादनात
 - अमोनियम सल्फेट, डायअमोनियम फॉस्फेट, युरिया इ. खतांच्या उत्पादनात
 - बर्फ तयार करण्याच्या कारखान्यात प्रशीतक (Refrigerent) म्हणून
 - औषधात वापर
 - बेशुद्ध माणसाला शुद्धीवर आणण्याकरिता

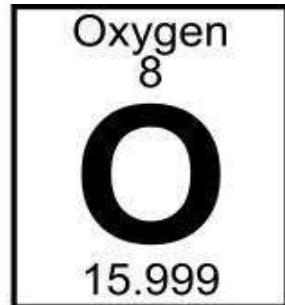
- अमोनियम क्लोराइड (नवसागर) हे संयुग – तांबे आणि पितळांच्या भांडयांना कल्हई करण्यासाठी, लेक्लाशेंचा विद्युत घटात आणि निर्द्रव विद्युत घटात आणि औषधांमध्ये यांचा वापर करण्यात येतो.
- अमोनियम नायट्रोट गोटन मिश्रणातील एक घटक म्हणून वापरतात.
- अमोनियम कार्बोनेट, स्मेलिंग सॉल्ट तयार करण्यासाठी, बेर्कीग पावडरमध्ये, कापड उद्योगांमध्ये रंग बंधक म्हणून वापरतात.

७. ऑक्सिजन

- संज्ञा : ०
- अणुअंक : ८
- इलेक्ट्रॉनिक संरूपण : २,६
- संयुजा : २
- ऑक्सिजन हा हवेतील क्रियाशील भाग आहे. ऑक्सिजन श्वसनासाठी तसेच ज्वलनासाठी आवश्यक आहे.
- पाण्यात ऑक्सिजन व हायड्रोजनचे वजनी प्रमाण :- ८ : १
- पृथ्वीच्या कवचात ऑक्सिजनचे प्रमाण ५०% तर हवेत तेच प्रमाण २१% असते.

उपयोग :

- शुद्ध ऑक्सिजन आणि ऐसिटीलीन वायू एकत्र करून जी ज्योत मिळते ती ज्योत - ऑक्सऐसिटीलीन ज्योत (३०००० C)
- ऑक्सिजन आणि हायड्रोजन यांच्या मिश्रणातून तयार केलेले ज्योतीचे तापमान २८०००C असते. या ज्योती धातूंचे तुकडे जोडण्यासाठी व पत्रे कापण्यासाठी वापरतात.
- अग्निबाणाच्या इंधनाच्या जलद ज्वलनासाठी द्रवरूप ऑक्सिजन वापरतात.
- H_2SO_4 ऑसिड बनविण्यासाठी ऑक्सिजन वापरतात.

धातूंचे रासायनिक गुणधर्म

१. इलेक्ट्रॉन संरूपण :

- धातूंच्या अणूतील बाह्यतम कक्षेत सामान्यतः १,२ किंवा ३ इलेक्ट्रॉन असतात. ही संख्या जेवढी कमी तेवढा तो धातू जास्त क्रियाशील असतो. उदा. Na (२,८,१) हा Al (२,८,३) पेक्षा जास्त क्रियाशील आहे.

२. आयनांची निर्मिती :

- धातूंच्या अणुंपासून (इलेक्ट्रॉन गमावल्यामुळे) धन प्रभारी आयन (कॅटायन) तयार होतात. म्हणून धातू विद्युतदृष्ट्या धन (Electro Positive) असतात.
- उदा.
 - $Na - e \rightarrow Na^+$
 - (२,८,१) (२,८)
 - $Mg - 2e \rightarrow Mg^{2+}$
 - (२,८,२) (२,८)
 - $Al - 3e \rightarrow Al^{3+}$
 - (२,८,३) (२,८)

- क्षण व ऑक्सिडीकरण क्रिया : धातू हे उत्तम क्षणक असतात.

धातूंचे रासायनिक गुणधर्म

४. ऑक्साईडचे स्वरूप :

- धातू सामान्यतः आम्लारिधर्मी ऑक्साईड (Basic Metallic Oxides) तयार करतात.
- अपवाद – क्रोमिक ऑक्साईड (CrO_3) व मँगनीज हायपॉक्साईड (Mn_2O_9) (आम्लधर्मी) ZnO , Al_2O_3 , SnO_2 उभयधर्मी

५. अॅसिडबरोबर अभिक्रिया :

- धातूंचे क्षार भिळतात व H_2 वायू मुक्त होतो.
- उदा. $\text{Mg} + 2\text{HCl} \rightarrow \text{MgCl}_2 + \text{H}_2\uparrow$

अधातूंचे रासायनिक गुणधर्म

१. इलेक्ट्रॉन संरूपण :

- अधातूंच्या अणुतील बाह्यतम कक्षेत सामान्यतः ५,६ किंवा ७ इलेक्ट्रॉन असतात. ही संख्या जेवढी जास्त तेवढा तो अधातूंची अधिक क्रियाशील असतो.
- उदा. Cl (२,८,७) हा P (२,८,५) पेक्षा अधिक क्रियाशील असतो.

२. आयनांची निर्मिती :

- अधातूंच्या अणुंपासून (इलेक्ट्रॉन ग्रहण केल्यामुळे) ऋण प्रभारी आयन (अॅनायन) तयार होतात. म्हणून अधातूंची विद्युतदृष्ट्या ऋण (Electro Negative) असतात.

• उदा.

- I. $\text{Cl} + e \rightarrow \text{Cl}^-$
- II. (२,८,७) (२,८,८)
- III. $\text{O} + 2e \rightarrow \text{O}^{2-}$
- IV. (२,६) (२,८)
- V. $\text{N} + 3e \rightarrow \text{N}^{3-}$
- VI. (२,५) (२,८)

३. क्षण व ऑक्सिडीकरण किया : अधातूंची अॅक्सिडीकारक असतात.

४. ऑक्साईडचे स्वरूप : अधातूंची सामान्यतः आम्लधर्मी ऑक्साईड (Acidic Non Metallic Oxides) तयार करतात.

५. अॅसिडबरोबर अभिक्रिया : अधातूंची सामान्यतः अभिक्रिया होत नाही.

➤ धातू आणि अधातूंची संयुगे :

१. धुण्याचा सोडा (Washing Soda):

- धुण्याचा सोडा म्हणजे Sodium Carbonate ($\text{Na}_2\text{CO}_3 \cdot 10\text{H}_2\text{O}$) होय. त्यातील स्फटिकजलमुळे त्यास पांढरा रंग व स्फटिकरूप प्राप्त होते. मात्र त्यास उष्णता दिल्यास त्यातून स्फटिकजल निघून जाते व त्यांचे रूपांतर पांढर्या भुकटीसारख्या पदार्थात होते. या क्रियेस जलोत्सर्जन (Efflorescence) असे म्हणतात. अशा स्फटिक जलविरहित व निर्जल (anhydrous) सोडियम कार्बोनेटला सोडा अॅश (Soda ash) म्हणतात.

• उपयोग :

- I. साबण, अपमार्जके, कागद व काच उत्पादनामध्ये वापर
- II. दुष्केन (hard) पाणी सुफेन (soft) करण्यासाठी वापर
- III. पेट्रोलियमच्या शुद्धीकरणासाठी वापर

२. खाण्याचा सोडा (सोडिअम बायकार्बोनेट - NaHCO_3) :

- या संयुगालाच बेकिंग सोडा किंवा सोडीअम हायझ्रोजन कार्बोनेट असेही म्हणतात.
- हे संयुग पांढऱ्या भुकटीच्या स्वरूपात असून पाण्यात ते द्रावणीय आहे.
- सोडियम बायकार्बोनेटचे पाण्यातील द्रावण आम्लारीधर्मी असून ते तांबडा लिटमस कागद निळा करते.
- उष्णता दिल्यानंतर त्याचे अपघटन होऊन सोडियम कार्बोनेट, पाणी आणि कार्बनडायऑक्साईड हा वायू मिळतो.
- हायझ्रोक्लोरोक्रोमिक आम्लाबरोबर या संयुगाची अभिक्रिया होते तेव्हा मीठ व पाणी तयार होतात आणि कार्बनडायऑक्साईड हा वायू मुक्त होतो.

- उपयोग :
 - I. केक आणि पाव हलके व सचिद्र बनवण्यासाठी सोडीयम बायकार्बोनेटचा उपयोग करतात.
 - II. पोटातील आम्लता कमी करण्यासाठी आम्लप्रतिबंधक (Antacid) म्हणून औषधात वापरतात.
 - III. याचा अग्निशामक साधनामध्ये उपयोग होतो.
 - IV. कार्बनडायऑक्साईड वायू तयार करण्यासाठीही उपयोग होतो.

३. मोरचूद (Blue Vitriol) :

- मोरचूद म्हणजे Copper Sulphate ($\text{CuSO}_4 \cdot 5\text{H}_2\text{O}$) होय.
- तो एक निळ्या रंगाचा स्फटिक क्षार असून त्यास तीव्र उष्णता दिल्यास त्यातील स्फटिकजल निघून जाते व पांढऱ्या रंगाचे चूर्ण शिल्लक राहते.

- उपयोग :
 - I. कीटकनाशक व कीडनाशक म्हणून वापरल्या जाणाऱ्या बोर्डे मिश्रणात वापर
 - II. रंगबंधक (Mordant) म्हणून dyeing मध्ये वापर
 - III. मधुमेह झालेल्या व्यक्तींच्या मुत्रातील ग्लुकोजचे प्रमाण ठरविण्यासाठी वापरात येणाऱ्या फेलिंगचे द्रावण किंवा बेनिडिक्टचे द्रावण यात वापर

४. फेरस सल्फेट (ग्रीन व्हिट्रिओल – $\text{FeSO}_4 \cdot 7\text{H}_2\text{O}$) :

- हा क्षार स्फटिकरूपी असून फिक्कट हिरव्या रंगाचा असतो.
- फेरस सल्फेट आणि अमोनियम सल्फेटपासून फेरस अमोनियम सल्फेट (FAS) बनतो. त्यालाच ‘मोहर क्षार’ असे म्हणतात.
- हा क्षपणक असून (Reducing Agent) आम्लीकृत पोटेंशिअम परमँगनेटच्या जांभऱ्या रंगाच्या द्रावणाला रंगहीन करतो.

- उपयोग :
 - I. निळी व काळी शाई बनविण्यासाठी
 - II. शेतीसाठी किटकनाशक म्हणून वापरतात.
 - III. प्रयोगशाळेमध्ये अभिक्रियाकारक म्हणून वापरतात.

५. तुरटी (पोटेंशिअम ॲल्युमिनिअम सल्फेट - $\text{K}_2\text{So}_4\text{Al}_2(\text{So}_4)_3 \cdot 24\text{H}_2\text{O}$) :

- तुरटी हा पोटेंशिअम सल्फेट आणि ॲल्युमिनिअम सल्फेटचा दुहेरी क्षार आहे.
- पोटेंश अॅलम, सोडियम अॅलम, फेरिक अॅलम इत्यादी तुरटीचे विविध प्रकार आहेत.
- तुरटी ही पांढरी स्फटीकरूप असून तिला तुरट चव असते.
- पाण्यात विरघळते. पाण्यातील द्रावण आम्लधर्मी आहे.
- तुरटीला तीव्र उष्णता दिल्यास ती फुलते व तिच्यामधील सर्व स्फटिकजल निघून जाते. या निर्जल तुरटीलाच तुरटीची लाही (Bunt Alum) असे म्हणतात.

• उपयोग :

- I. जलशुद्धीकरण प्रक्रियेत पाण्यातील निलंबित कण निवळणे साठी तुरटीचा उपयोग होतो.
- II. नुकत्याच कापलेल्या जागेवरील रक्तप्रवाह थांबविण्यासाठी तुरटीचा उपयोग केला जातो.
- III. तुरटी तसेच लाहीचा उपयोग औषधे बनविण्यासाठी करतात.
- IV. कागद उद्योगामध्ये तुरटीचा उपयोग होतो.

६. विरंजक चूर्ण (क्लोराईड ऑफ लाईम – CaOCl_2) :

- विरंजक चूर्ण ही पांढरी भुकटी असून तिला क्लोरीनचा तीव्र वास येतो. ती पाण्यात विरघळते.
- हवेतील कार्बनडाय ऑक्साईडमुळे तिचे हळूहळू विघटन होऊन क्लोरीन वायू मुक्त होतो. म्हणून विरंजक चूर्णाला क्लोरीनचा वास येतो.
- विरंजक चूर्णाची जेव्हा सौम्य सल्फ्युरिक आम्ल किंवा हायड्रोक्लोरिक आम्लाबरोबर अभिक्रिया होते तेच्हा क्लोरिन वायू मुक्त होतो.
- उपयोग :
 - I. पाणी निर्ज तुक करण्यासाठी याचा वापर करतात.
 - II. कापड गिरणीमध्ये कापडाचे विरंजन करण्यासाठी वापरतात.
 - III. ऑक्सिडीकारक म्हणून अनेक रासायनिक उद्योगामध्ये याचा वापर केला जातो.
 - IV. लोकर आटू नये म्हणून याचा उपयोग करतात.

➤ खनिजे आणि धातुके (Minerals and Ores) :

- निसर्गात थोडेच धातू (कमी क्रियाशील असणारे) मुक्त स्थितीत आढळतात. उदा. सोने, चांदी, तांबे, प्लॅटिनम आणि बिस्मथ
- इतर बहुतेक सर्व धातू संयुगाच्या स्वरूपात आढळतात.
- निसर्गात धातू व त्यांची संयुगे खडकांच्या स्वरूपात आढळतात. त्या धातूयुक्त खडकांना खनिजे म्हणतात.
- ज्या खनिजांपासून फायदेशीररित्या धातू मिळविता येतात त्यांना धातुके म्हणतात.
- म्हणजेच, सर्व धातुके ही खनिजे असली तरी सर्व खनिजे ही धातुके नसतात.
- धातुकांपासून धातू मिळविण्यासाठी त्यांचे निष्कर्षण (Extraction) व शुद्धीकरण केले जाते. धातुकांमधील वाळू व मातीच्या अशुद्धीला मृदा-अशुद्धी (Gangue) असे म्हणतात. ती मुख्यतः सिलिकाची असते.

➤ धातूचे निष्कर्षण (Extraction of metals) :

- धातुकापासून मूलद्रव्याच्या स्वरूपात धातू मिळविण्याच्या प्रक्रियेला निष्कर्षण असे म्हणतात. त्यामध्ये पुढील टप्प्यांचा समावेश होतो :

१. संहतीकरण (Concentration) – याद्वारे विविध भौतिक व रासायनिक पद्धतीच्या सहाय्याने धातुकामधून मृदा-अशुद्धी बाजूला केली जाते.

२. रासायनिक क्षण (Chemical Reduction) – संयुगातून ऑक्सिसजन काढून टाकण्याच्या रासायनिक अभिक्रियेला क्षण म्हणतात. धातुंची धातुके ही त्यांची ऑक्साईडे असल्याने त्यांचे क्षण आवश्यक ठरते. त्याद्वारे धातू व ऑक्सिसजन यांच्यातील बंध तोडून ऑक्सिसजन काढून टाकला जातो व धातूंच्या ऑक्साईडचे रुपांतरण धातुरुप मूलद्रव्यात करता येते.

➤ रासायनिक क्षण दोन मार्गांनी घडवून आणले जाते :-

१. क्षणक वापरन – क्षणक ऑक्सिसजनबरोबर संयोग पावतो. उदा. लोहाच्या निष्कर्षणासाठी क्षणक म्हणून कार्बन वापरला जातो.

२. विद्युत अपघटनाने क्षण— उदा. बॉक्साईटपासून अऱ्युमिनियमच्या निष्कर्षणात ही पद्धत वापरली जाते. धातूच्या सल्फाइड किंवा कार्बोनेटपेक्षा धातूच्या ऑक्साइडचे क्षण करणे सोपे असते. म्हणून त्यांचे प्रथम ऑक्साइडमध्ये रुपांतर केले जाते. (१) सल्फाइड धातुकाचे रुपांतर ऑक्साइडमध्ये करण्यासाठी भाजणे (Roasting) ही प्रक्रिया केली जाते, ज्यामध्ये सल्फाइड धातुक अतिरिक्त हवेत तापविला जातो. (२) कार्बोनेट धातुकाचे रुपांतर ऑक्साइडमध्ये करण्यासाठी निस्तापन (Calcination) ही प्रक्रिया केली जाते, ज्यामध्ये कार्बोनेट धातुक अतिरिक्त हवेचा संपर्क टाळून तीव्रपणे तापविला जातो.

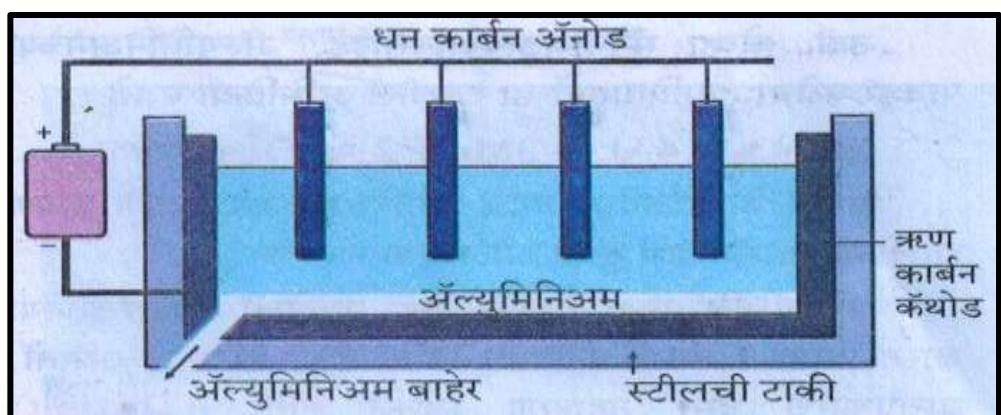
३. परिष्करण (Refining)— याद्वारे क्षणानंतर मिळणाऱ्या धातूमधील अशुद्ध पदार्थ काढून तो शुद्ध केला जातो.

४. संमिश्रिकरण (Alloying)— दोन किंवा अधिक शुद्ध धातू एकत्र करून त्यांची संमिश्रे तयार केली जातात.

जास्त अभिक्रियाशील धातूंचे निष्कर्षण

- अभिक्रियाशीलता श्रेणीच्या सर्वांत वर असलेले धातू खूप क्रियाशील असतात. उदा. सोडिअम, पोटेशिअम, कॅल्शिअम, अऱ्युमिनिअम वगैरे. अपघटनी क्षण पद्धतीने हे धातू मिळवतात. उदा. सोडिअम, मँगनेशिअम आणि कॅल्शिअम
- हे धातू त्यांच्या वितळलेल्या क्लोराइडस्या अपघटनाद्वारे मिळवतात. यामध्ये धातू हा कॅथोडवर (ऋणप्रभारित इलेक्ट्रोड) जमा होतो तर क्लोरिन वायू हा अॅनोडवर (धनप्रभारित इलेक्ट्रोड) मुक्त होतो.
- सोडिअम क्लोराइडची अभिक्रिया :-
 कॅथोडवरील अभिक्रिया : $\text{Na}^+ + \text{e}^- \rightarrow \text{Na}$
 अॅनोडवरील अभिक्रिया : $2\text{Cl}^- \rightarrow \text{Cl}_2 + 2\text{e}^-$
- याचप्रकारे अऱ्युमिनिअम ऑक्साइडच्या विद्युत अपघटनी क्षणाद्वारे अऱ्युमिनिअम मिळवता येते.
- अऱ्युमिनिअमचे निष्कर्षण :**

- संज्ञा : Al
- रंग : रुपेरी पांढरा
- अणुअंक : १३
- इलेक्ट्रॉन संरुपण : २, ८, ३
- संयुजा : ३
- अऱ्युमिनिअम क्रियाशील धातू असल्यामुळे निसर्गात मुक्तावस्थेत आढळत नाही. अऱ्युमिनिअमचे त्याच्या मुख्य धातुक बॉक्साईट ($\text{Al}_2\text{O}_3 \cdot \text{H}_2\text{O}$) पासून निष्कर्षण केले जाते. बॉक्साईटमध्ये ३०% ते ७०% Al_2O_3 आणि उरलेला भाग मृदा अशुद्धीचा असतो. तो वाळू, सिलिका (SiO_2) आर्यन ऑक्साइड (Fe_2O_3) इत्यादीचा बनलेला असतो.

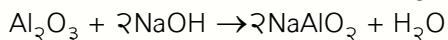

ॲल्युमिनिअमच्या निष्कर्षणाच्या दोन पायच्या आहेत :-

- धातुकाचे संहतीकरण (Concentration of ore) यात बॉक्साईटचे ॲल्युमिनामध्ये रुपांतर केले जाते. (बेअरच्या पद्धतीने)
- शुद्ध ॲल्युमिनाचे विद्युत अपघटनी क्षणण (Electrolytic reduction of pure alumina)

१. पायरी I : बॉक्साईटचे संहती करण :-

- अशुद्ध बॉक्साईटमध्ये आयर्न ऑक्साइड (Fe_2O_3) आणि सिलिका (SiO_2) या अशुद्धी असतात. बेअरच्या पद्धतीने ह्या अशुद्धी वेगळ्या करतात.
- या प्रक्रियेत सर्वात आधी धातुक भरडले जाते. नंतर उच्च दाबाखाली २ ते ८ तास व 940°C ते 950°C तापमानावर सारसंग्राहक (Digestor) मध्ये उष्ण संहत कॉस्टिक सोडयाच्या (NaOH) द्रावणाबरोबर तापविले जाते.
- ॲल्युमिनिअम ऑक्साइड उभयधर्मी असल्यामुळे सोडिअम हायड्रॉक्साइडच्या जलीय द्रावणात विरघळते आणि पाण्यात द्रावणीय असे सोडिअम ॲल्युमिनेट तयार होते.

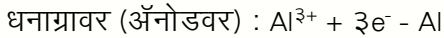
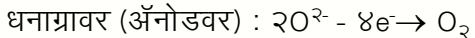

- मृदा अशुद्धीमधील आयर्न ऑक्साइड हे जलीय सोडिअम हायड्रॉक्साइडमध्ये विरघळत नाही. ते गाळून वेगळे केले जाते. परंतु मृदा अशुद्धीमधील सिलिका जलीय सोडिअम हायड्रॉक्साइडमध्ये विरघळून पाण्यात द्रावणीय असे सोडिअम सिलिकेट तयार होते.
- सोडिअम ॲल्युमिनेट पाण्यात टाकून विरल केले जाते आणि नंतर 50°C पर्यंत थंड केले जाते. यामुळे ॲल्युमिनिअम हायड्रॉक्साइडचे अवक्षेपण घडून येते.
- $\text{NaAlO}_2 + 2\text{H}_2\text{O} \rightarrow \text{NaOH} + \text{Al(OH)}_3 \downarrow$
- अवक्षेपित गाळून, धुऱ्युन कोरडे करतात आणि नंतर 900°C तापमानावर तापवून ॲल्युमिना मिळवतात.

२. पायरी II : ॲल्युमिनाचे विद्युत अपघटनी क्षणण :-

- या पद्धतीमध्ये शुद्ध ॲल्युमिनाच्या (200°C > द्रवणांक) वितळलेल्या मिश्रणाचे स्टीलच्या टाकीमध्ये विद्युत अपघटन केले जाते. या टाकीच्या आतील बाजूला ग्रॅफाईटचे अस्तर असते. हे अस्तर ऋणाग्राचे काम करते. वितळलेल्या विद्युत अपघटनी पदार्थात बुडवलेला कार्बन (ग्रॅफाईट) च्या काडयांचा संच धनाग्र म्हणून काम करतो. द्रवणांक 900°C पर्यंत कमी करण्यासाठी मिश्रणमध्ये क्रायोलाइट ($\text{AlF}_3 \cdot 3\text{NaF}$) आणि फ्ल्युरस्पार (CaF_2) मिसळले जाते.
- विद्युतप्रवाह जाऊ दिल्यावर कॅथोडवर ॲल्युमिनिअम जमा होते. वितळलेले ॲल्युमिनिअम विद्युत अपघटनीपेक्षा जड असल्याने टाकीच्या तळाशी जमा होते. येथून ते वेळोवेळी काढून घेतले जाते. ॲक्सिसजन वायू धनाग्राशी मुक्त होतो.
- इलेक्ट्रोडवरील अभिक्रिया खालीलप्रमाणे होतात.

- मुक्त झालेल्या ॲक्सिसजन वायूची कार्बन ॲनोडशी अभिक्रिया होऊन कार्बनडायऑक्साइड वायू तयार होतो. ॲल्युमिनाचे विद्युत अपघटन होताना ॲनोडचे ॲक्सिसडीकरण होत असल्याने वेळोवेळी ती बदलण्यात येतात.

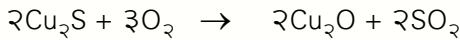
मध्यम अभिक्रियाशीलतेच्या धातूंचे निष्कर्षण

- अभिक्रियाशीलता श्रेणीच्या मध्यभागी असलेले धातू जसे लोखंड, जस्त, शिसे, तांबे हे मध्यम क्रियाशील असतात. हे धातू निसर्गात साधारणपणे सल्फाइडस् किंवा कार्बोनेटच्या रूपात आढळतात.
- साधारणपणे धातूच्या सल्फाइड किंवा कार्बोनेटपेक्षा त्याच्या ऑक्साइडपासून धातू मिळवणे सोपे असते. म्हणून सल्फाइड धातुके अतिरिक्त हवेमध्ये तीव्रपणे तापवून त्यांचे ऑक्साइडमध्ये रूपांतर केले जाते.
- या प्रक्रियेला भाजणे (Roasting) असे म्हणतात. कार्बोनेट धातुके मर्यादित हवेत तीव्रपणे तापवून ऑक्साइडमध्ये रूपांतरित करतात. ह्या प्रक्रियेला निस्तापन (Calcination) म्हणतात.
- जस्ताच्या धातुकाचे भाजणे आणि निस्तापन होताना खालील रासायनिक अभिक्रिया घडतात.
भाजणे : $2\text{ZnS} + 3\text{O}_2 \rightarrow 2\text{ZnO} + 2\text{SO}_2$
निस्तापन : $\text{ZnCO}_3 \rightarrow \text{ZnO} + \text{CO}_2$
- यानंतर मिळालेल्या झिंक ऑक्साइडचे कार्बनसारख्या योग्य क्षपणकाचा वापर करून क्षपण करतात आणि झिंक मिळवतात.
 $\text{ZnO} + \text{C} \rightarrow \text{Zn} + \text{CO}$
- धातूच्या ऑक्साइडचे क्षपण करून धातू मिळवण्यासाठी कार्बन प्रमाणेच सोडिअम, कॅल्शिअम, अँल्युमिनिअम यांसारख्या अतिक्रियाशील धातूंचा सुध्दा क्षपणक म्हणून वापर करतात. कारण हे धातू कमी क्रियाशील धातूला त्याच्या संयुगापासून विस्थापित करतात.
- उदा. जेव्हा मँगेनीजडायांच्या ऑक्साइड, अँल्युमिनिअमच्या पावडर बरोबर तापवितात तेव्हा खालील अभिक्रिया घडते.
 $3\text{MnO}_2 + 4\text{Al} \rightarrow 3\text{Mn} + 2\text{Al}_2\text{O}_3 + \text{उष्णता}$
- या अभिक्रियांच्या दरम्यान बाहेर पडलेली उष्णता इतक्या जास्त प्रमाणात असते की धातू वितळलेल्या रिथतीत असतो. याच प्रकारचे दुसरे उदाहरण म्हणजे थर्मिट (Thermit) अभिक्रिया. यामध्ये आर्यन ऑक्साइडची अँल्युमिनिअमबरोबर अभिक्रिया होऊन आर्यन आणि अँल्युमिनिअम ऑक्साइड तयार होते आणि प्रचंड प्रमाणात उष्णता बाहेर पडते.
 $\text{Fe}_2\text{O}_3 + 2\text{Al} \rightarrow 2\text{Fe} + \text{Al}_2\text{O}_3 + \text{उष्णता}$

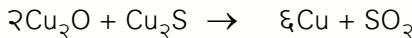
कमी अभिक्रियाशीलतेच्या धातूंचे निष्कर्षण

- अभिक्रियाशीलता श्रेणीच्या तळाशी असणारे धातू कमी क्रियाशील असतात. ते बहुधा मुक्तावस्थेत आढळतात.
- उदा. सोने, चांदी आणि तांबे. परंतु तांबे आणि चांदी हे त्यांच्या सल्फाइड आणि ऑक्साइडच्या धातूकांच्या रूपात सुध्दा आढळतात.
- उदा. हे Cu_2S च्या रूपात आढळते. Cu_2S धातुकाला केवळ हवेत उष्णता दिल्यास तांबे मिळविता येते.

उष्णता

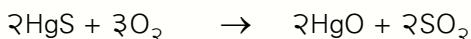

उष्णता

- याचप्रकारे सिन्नाबार (HgS) हे पाच्याचे धातुक आहे. या धातुकाला हवेत उष्णता दिल्यास प्रथम त्याचे मर्क्युरिक ऑक्साइड (HgO) मध्ये रूपांतर होते. पुढे अधिक तापवून मर्क्युरिक ऑक्साइडचे मर्क्युरीमध्ये क्षपण होते.

उष्णता

उष्णता

➤ धातूंचे शुद्धीकरण :-

- वर वर्णन केलेल्या विविध क्षण पद्धतीने मिळालेले धातू फार प्रमाणात शुद्ध नसतात. त्यांच्या मध्ये अशुद्धी असते. शुद्ध धातू मिळविण्यासाठी ही अशुद्धी वेगळी करावी लागते. अशुद्ध धातूचे शुद्धीकरण करण्यासाठी सर्वात व्यापक पद्धत म्हणजे विद्युत अपघटन.

➤ धातूंचे क्षरण (Corrosion of Metals) :-

- क्षरण म्हणजे पर्यावरणामुळे पदार्थाचा होणारा घास (degradation) लोखंडाचे क्षरण ही सर्वात प्रमुख समस्या आहे, कारण लोखंड हे इमारती, पूल, जहाजे, स्वयंचलित वाहने इत्यादीच्या बांधकामासाठी वापरले जाते.
- तुम्ही कधी खालील गोष्टीचे निरीक्षण केले आहे का ?
 - इमारतीचे जुने लोखंडी गज
 - बचाच काळापासून स्वच्छ न केलेली तांब्याची भांडी
 - बचाच काळापासून हवेच्या संपर्कात असलेले चांदीचे दागिने किंवा चांदीच्या मूर्ती
 - जुन्या टाकाऊ मोटारी
 - लोखंडाची दमट हवेबरोबर अभिक्रिया होऊन त्यावर एक तपकिरी पदार्थाचा थर जमा होतो. या पदार्थास गंज म्हणतात.
 - तांब्याची दमट हवेतील कार्बनडायऑक्साइडबरोबर अभिक्रिया होते. या अभिक्रियेत तांब्यावर कॉपर कार्बोनेटचा हिरवा थर जमा झाल्यामुळे तांब्याची चकाकी जाते.
 - चांदीच्या वस्तूंचा हवेशी संपर्क आल्यास काही वेळानंतर त्या वस्तू काळ्या पडतात. कारण हवेतील हायझेजन सल्फाईडशी चांदीची अभिक्रिया होऊन सिल्फर सल्फाईडचा थर तयार होतो.
 - ॲल्युमिनिअमचे ऑक्सिडीकरण होऊन ॲल्युमिनिअम ऑक्साइडचा पातळ थर तयार होतो. या थरामुळे ऑक्सिजन आणि पाणी यांच्याशी संपर्क रोखला जातो. यामुळे पुढील ऑक्सिडीकरण रोखले जाऊन परिणामी क्षरण रोखले जाते. ऑक्साइडचा थर अधिक जाड करून हा रोध वाढविला जातो. उदा. धनाग्रीकरण

➤ क्षरण प्रतिबंध (Prevention of Corrosion) :-

धातूचा हवेशी संपर्क तोडल्यास धातूचे क्षरण रोखता येते. हा प्रतिबंध विविध मार्गानी करता येतो. त्यापैकी काही पद्धती खाली दिल्या आहेत.

- धातूवर अशा एखाद्या पदार्थाचा थर बसविणे ज्यामुळे हवेतील बाष्प आणि ऑक्सिजन यांचा धातूशी संपर्क रोखला जाऊन त्यांच्यामध्ये अभिक्रिया होणार नाही.
- धातूवर रंग, तेल, ग्रीस किंवा वॉर्निंश यांचा थर लावून धातूचे क्षरण रोखणे. उदा. लोखंडाचे क्षरण या पद्धतीने रोखता येते.
- क्षरणकारी (Corrosive) धातूवर अक्षरणकारी (Non Corrosive) धातूचा थर बसवल्यामुळे सुधा क्षरण रोखता येते. हे खालील पद्धतीनी करता येते.

१. गॅल्वनायझिंग (Galvanizing) : या पद्धतीत लोखंड किंवा स्टीलचे क्षरण रोखण्यासाठी त्यावर जस्ताचा पातळ थर दिला जातो. उदा. चकाकणारे लोखंडी खिळे, टाचण्या इत्यादी

२. कथिलीकरण (Tinning) : या पद्धतीत कथिलाचा म्हणजेच वितळलेल्या कथिलाचा दुसऱ्या धातूवर थर देण्यात येतो. उदा. तांब्याच्या आणि पितळेच्या भांडयावर क्षरणामुळे हिरवट थर जमा होतो. हा हिरवट थर विषारी असतो. म्हणून या धातूवर कथिलाचा थर देण्यात येतो. यालाच कल्हई करणे असे म्हणतात.

३. विद्युत-विलेपन (Electroplating) : यामध्ये विद्युत अपघटनाद्वारे एका धातूवर दुसऱ्या धातूचा थर दिला जातो. चांदी विलेपित चमचे, सोने विलेपित दागिने इत्यादी विद्युत विलेपित असतात.

४. धनाग्रीकरण (Anodising) : या पद्धतीत तांबे, ऑल्युमिनिअम यांसारख्या धातूंवर विद्युत अपघटनाद्वारे त्यांच्या ऑक्साइडचा पातळ, मजबूत लेप देतात. हा लेप धातूचे क्षरण होण्यापासून संरक्षण करतो.

५. संमिश्रीकरण (Alloying) : दोन किंवा अधिक धातू किंवा एक धातू एक अधातू यांच्या ठराविक प्रमाणातील मिश्रणाला संमिश्रे म्हणतात. नवीन मिळालेल्या धातूचे म्हणजेच संमिश्राचे सहसा क्षरण होत नाही.

- उदा. १. पितळ (तांबे आणि जस्त)
 - २. ब्रॅंझ (तांबे आणि कथिल)
 - ३. स्टेनलेस स्टील (लोखंड, निकेल, क्रोमिअम, कार्बन)
- या धातूंपैकी एक धातू पारा असल्यास त्यास पारदर्शन (Amalgam) म्हणतात.

➤ काही धातुंची धातुके :-

१) लोह :

- हेमेटाईट (Fe_2O_3)
मँगेटाईट (Fe_2O_3)
लिमोनाईट ($2\text{Fe}_2\text{O}_3 \cdot 3\text{H}_2\text{O}$)
आयर्न पायराईट (FeS_2)
सिडेराईट (FeCO_3)

२) ऑल्युमिनिअम :

- बॉक्साईट ($\text{Al}_2\text{P}_3 \cdot 2\text{H}_2\text{O}$)
क्रायोलाईट (Na_3AlF_6)
फैल्डस्पार (KAlSi_3O_8)

३) कॅल्शिअम :

- लाईमस्टोन (CaCO_3)
अलेंबर्स्टर ($\text{CaSO}_4 \cdot 2\text{H}_2\text{O}$)

४) तांबे :

- जिप्सम ($\text{CaSO}_4 \cdot 2\text{H}_2\text{O}$)
कॉपर पायराईट्स (CuFeS_2)
क्युप्राईट (Cu_2O)
कॉपर ग्लॉन्स (Cu_2S)

५) शिसे :

- गॅलीना (PbS)
लिथार्ज (PbO)
Serusite (PbCO_3)

६) सल्फर :

- गॅलीना (PbS)
कीझोराईट ($\text{MgSO}_4 \cdot \text{H}_2\text{O}$)
आयर्न पायराईट (FeS_2)
अँगलेसाईट (PbSO_4)

७) मँगेशिअम :

- कॉपर पायराईट (CuFeS_2)
मँगेसाईट (MgCO_3)
डोलोलाईट ($\text{MgCO}_3 \cdot \text{CaCO}_3$)
कार्नेलाईट ($\text{KCl} \cdot \text{MgO}_2\text{Cl}_2 \cdot 6\text{H}_2\text{O}$)

८) पारा :

- सिन्नाबार (HgS)

९) पोटॅशिअम :

- सॉल्टपिटर (KNO_3)

१०) चांदी :

- Argentite (AgS_2)

११) सोडिअम :

- रॉक सॉल्ट (NaCl)

१२) युरेनिअम :

- क्रायोलाईट (Na_3AlF_6)
पिचब्लेड (UO_2a)

